

РЕШЕНИЕ

№ 33030

гр. София, 09.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 19.09.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов
Елеонора Попова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **7372** по описа за **2025** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно- процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.
Образувано е по касационна жалба на К. К. Н., от [населено място], срещу Решение № 2180 от 14.06.2025г., постановено по НАХД № 17678/2024г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 10 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 24 – 4332 – 010193/15.05.2024г. на Началник сектор в СДВР отдел Пътна полиция – СДВР, с което на касатора, на основание чл. 183, ал. 5, т. 1 Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложена глоба в размер на 100 лева и са му отнети 10 контролни точки, на основание Наредба № Из – 2539/17.12.2012г. на МВР за нарушение на чл.6, т.1 от ЗДвП.

В жалбата се развиват съображения, че решението на СРС е неправилно и незаконосъобразно, поради неправилно приложение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила. Счита, че съставът на СРС е допуснал съществено процесуално нарушение, т.к. е направил едностранчив и тенденциозен прочит на показанията на полицейските служители. На следващо място, се посочва, че съдът не е подхождал с внимание към наличните доказателства, не ги е обсъдил поотделно и в тяхната съвкупност, като е игнорирал тяхното действително съдържание, поради което е основал фактическите си изводи при превратна преценка. Поддържа оплакването си, направено и пред районния съд, за нарушение на правото на защита поради начинът, по който му е представено нарушението, без да е посочен конкретния текст от ЗДвП, който се твърди да е нарушил-конкретно нормата на чл.6, т.1 от ЗДвП регламентирала общо задължение на всички участници в движението, бланкетна и препращала към други

текстове и разпоредби. Моли за отмяна на решението на СРС.

Доводите се поддържат лично от касатора в хода на съдебното производство.

Ответникът, началник сектор в СДВР, отдел Пътна полиция, чрез процесуалния си представител главен юр.к. М., в съдебно заседание и в представен писмен отговор оспорва касационната жалба по подробно изложени съображения. Излага становище, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, съдържат всички изискуеми от закона реквизити, правилно е определена правната квалификация на извършеното нарушение, както и са приложени санкционните норми, които съответстват на извършените нарушения. Съставомерността на деянието и авторството му са доказани по безспорен начин. Наложено наказание съответства на целта на закона. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителя на Софийска градска прокуратура, прокурор К., дава заключение, за правилност и законосъобразност на решението на СРС.

Административен съд София – град, VI - ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал.1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е Наказателно постановление № 24–4332– 010193/15.05.2024г. на Началник сектор в СДВР, отдел Пътна полиция– СДВР, с което на К. К. Н., на основание чл.183, ал.5, т.1 ЗДвП е наложена глоба в размер на 100 лева и са му отнети 10 контролни точки, на основание Наредба № Из – 2539/17.12.2012г. на МВР за нарушение на чл.6, т.1 от ЗДвП.

За да потвърди наказателното постановление СРС е приел за установено от фактическа страна, че на 20.04.2024г., около 22.06 часа, в [населено място] К. Н. управлява лек автомобил „Нисан Х Т.” с рег. [рег.номер на МПС] по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]. На кръстовището с [улица]К. Н. приближил, навлязъл и преминал през кръстовището на червен сигнал на светофарната уредба, работеща в нормален режим. В този момент полицейските служители А. И. и А. Н. били на същото място и тъй като възприели поведението на водача на лек автомобил „Нисан Х Т.” с рег. [рег.номер на МПС] , го спрели и свидетелят И. /в присъствието на св. Н./ съставил срещу К. К. Н. АУАН Серия GA № 1238472 от 20.04.2024г. за нарушение по чл.6, т.1, пр.2 от ЗДвП. Срещу подпис К. К. Н. получил препис от Акта на 20.04.2024г.

Въз основа на АУАН и при същата фактическа обстановка, като описаната в акта, Д. Д. – Началник Сектор в ОПП – СДВР издала Наказателно постановление № 24-4332-010193 от 15.05.2024г., с което за нарушение по чл.6, т.1 от ЗДвП, на основание чл.183, ал.5, т.1 от ЗДвП, на К. К. Н. е наложена „глоба” в размер на 100 лева и на основание Наредба № Из-2539 от 17.12.2012г. на МВР са му отнети общо 10 контролни точки.

От правна страна съдът е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидените в ЗАНН преклузивни срокове, без допуснати нарушения на процесуалните правила, при спазване на изискванията на чл. 42 и ч. 57 от ЗАНН. Въз основа на доказателствата по делото и разпита на служителите на ОЗ РУ – СДВР, свидетели на нарушението, съдът е приел, че извършването на нарушението е установено, както и самоличността на нарушителя и неговата вина. Обсъдени са възраженията за ограничено правото на защита, защото в АУАН и НП не е

посочено дали сигналът на светофарната уредба е бил червен или жълт, което възражение е отхвърлено с подробно изложени мотиви в съдебното решение. Съдът е приел, че случаят не е маловажен по чл. 28 от ЗАНН, а наложеното административно наказание съответства на нарушението.

След като извърши служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Административен съд - София-град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

Същото е постановено при пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина, при правилно приложение на материалния закон и при спазване на процесуалните правила. В тази връзка доводите в касационната жалба са неоснователни.

Касационната инстанция споделя мотивите на въззивния съд, че извършването на вмененото административно нарушение е доказано. Свидетелите, които са непосредствени очевидци на нарушението, служители на 03 РУ – СДВР потвърждават описаната в АУАН и НП фактическа обстановка. Свидетелските показания са непротиворечиви, съответстват и на отразеното в АУАН, поради което съдът правилно ги е кредитирал.

Не е основателно възражението на касационния жалбоподател и относно описанието на нарушението в АУАН и НП. Тези възражения са обсъдени от СРС и настоящата инстанция изцяло споделя изложените във въззивното решение доводи, че от съдържанието на АУАН и НП става ясно, че при нормален режим на работа на светофарната уредба санкционираното лице е приближило, навлязло и преминало при забранителният червен сигнал.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал. 2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън визираните в касационната жалба, решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

При този изход на правния спор на ответника се дължат разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 130 лева, съгласно чл. 63д, ал. 4, вр.ал. 1 ЗАНН, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл.63в ЗАНН Административен съд София - град, VI касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2180 от 14.06.2025г., постановено по НАХД № 17678/2024г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 10 състав.

ОСЪЖДА К. К. Н., [ЕГН], от [населено място], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сума в размер на 130 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: